

مدیریت آموزشی در یک نگاه

مؤلف:

حسین ریحانی

ریحانی، حسین، ۱۳۷۳ -

:مدیریت آموزشی در یک نگاه/ مولف حسین ریحانی.

تهران: آذرین مهر، ۱۳۹۷.

٦٣ ص: ١٤/٥ × ٢١/٥ س.م.

٩٧٨-٦٢٢-٦٢٣٢-٣٤-٠ : ريال ١٥٠٠٠٠ :

فيا:

مدرسه‌ها -- مدیریت و سازماندهی

School management and organization :

آموزش و پرورش -- مدیریت

Education -- Management:

موزش و پرورش -- ایران -- مدیریت

Education -- Iran -- Management :

۱۳۹۷۳۰۱۱م ۴م ۹۹/

1.24 37 :

۱۳۵. ۶:

محفوظ می باشد



مدیریت آموزشہ دریک ننگہ

ناشر: آذرين مهر

شماره: ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۳۲-۳۴-۰

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

تبرائ : ۵۰۰ جلد

بجنورد: خیابان برنجی، پاساژ نیلی طبقه زیرین، انتشارات آذین مهر ۰۹۳۶۱۷۰۲۷۷۸ مفاخری

ان: خیابان انقلاب - خیابان وحید نظری بین فخر رازی و دانشگاه پلاک ۶۵ طبقه اول واحد ۴ - انتشارات آذین مهر

فهرست مطالب

۷	مقدمه:
۱۲	مفاهیم و تعاریف مدیریت آموزشی:
۱۷	اهداف سازمان آموزشی:
۳۰	مدیریت های مدیریتی:
۳۱	وظایف اساسی مدیریت آموزشی:
۳۵	مراحل برنامه ریزی درسی:
۳۹	ویژگی های مدیریت آموزشی:
۴۱	تعریف رهبری آموزشی:
۴۲	وظایف رهبر آموزشی:
۴۳	مهارت های سه گانه ی مدیریت:
۴۴	ابعاد برنامه ی تربیت مدیر آموزشی:
۴۸	نظام آموزش و پرورش در ایران:
۵۰	هدف های آموزش و پرورش ابتدائی:
۵۱	هدف های آموزشی متوسطه:
۵۳	نارسانى ها در عملکرد های نظام آموزشی:
۵۶	ارزشیابی از عملکرد مدیران آموزش و پرورش:
۶۲	"منابع و ماخذ"

مقدمه:

مدیریت و رهبری از ارکان هر سازمان و جامعه ای است. مدیریت آموزشی، در بین سایر انواع مدیریت ها از جایگاه ویژه ای برخوردار است. اگر آموزش و پرورش هر جامعه در راس همه مسائل جامعه باشد، مدیریت آموزشی نیز با همان منطق، جایگاه مهمی در سازمان و توسعه ی جامعه دارد. اگر مدیران آموزشی یک جامعه دارای دانش، مهارت های کافی باشند، بدون تردید، نظام آموزشی نیز از اثربخشی، کارایی و اعتبار بالائی برخوردار خواهد بود.

مدیریت آموزشی با پیدایش و تحول نظام های نوین آموزش و پرورش پدید آمد، آموزش و پرورش سعی به تبیین سادگی و محدودیت، نیاز چندانی به مدیریت نداشت.

در قرن حاضر، با توسعه آموزش عمومی، تاسیس مدارس و موسسات آموزشی بزرگ و متعدد، گوناگون شدن برنامه های آموزشی، پیچیده تر شدن امر آموزش و پرورش و تخصصی شدن

آن، اهمیت و ضرورت سازمانی و مدیریت فعالیت های آموزشی به تدریج آشکار گردید.

مدیریت در آموزش و پرورش، مثل سایر انواع مدیریت، در ابتدا وظیفه نسبتاً ساده ای تلقی می شد که شاید تنها شرط لازم برای ایفای آن داشتن تجربه کار بود. از این رو، اداره امور آموزشی و مدیریت مدارس، معمولاً به افرادی که حداقل چند سال سابقه علمی داشتند و از صلاحیت اخلاقی برخوردار بودند، سپرده می شد. به علاوه، منظور از مدیریت آموزشی، تفتیش و بازرسی، و ایجاد هماهنگی از طریق اعمال مقررات، نظارت و کنترل بود. مدیریت آموزشی، روزه به مفهوم رهبری و راهنمایی و اصلاح و تغییر مورد نظر است. از این رو، نیل به اهداف عالی آموزش و پرورش در هر جامعه ای، مستلزم ایجاد سازمان و نو اندیشی در مدیریت نظام آموزشی است.

در جامعه ای ما به امر مدیریت سازمان های آموزشی، از نظر تربیت و ایجاد آمادگی های لازم در مسئولان، توجه زیادی نشده است. این کم توجهی نسبت به این امر خطیر، مشکلات مدیران رسمی

تازه کار را موجب شده است. از طرفی چون لازم است هم عرض سایر امور اجتماعی، آموزش و پرورش نیز متحول گردد، لذا باید امور و مواردی که مسئولان و دست اندر کاران موسسات تربیتی با آنها سروکار دارند، دقیقاً بررسی شود تا موجبات موفقیت آنان و تهیای پیشرفت امر خطیر تعلیم و تربیت فراهم گردد.

آموزش و پرورش که دارای هدف های معنوی و اقتصادی است، و سعی را داشته که فرد را در تحقق آن هدف ها به فعالیت نهادی و دارد، امروزه در بیشتر اجتماعات از اهمیت خاصی برخوردار است. اهمیت عمده ی نهاد آموزش و پرورش در نقش اجتماعی آن است که با توجه به سازندگی فرد برای خود، در آماده نمودن او جهت زندگی در میان انسان ها هم می آید. در این نقش با دادن یک سری از دانستی های ناشی شده از فرهنگ جمعی به فرد، برآورد می شود. بدین نحو، تعلیم و تربیت ضمن داد، آمادگی به شخص، جهت رفع نیاز های مادی و معنوی خود، در جهت به مرتفع ساختن حوایج جمعی نیز او را آماده می سازد.

اجتماعی شدن فرد، در دوران زندگی به وسیله ی نهادها و موسسات مختلف که در تربیت کردن فرد دخالت دارند صورت

می گیرد. بدین طریق که فرد در دوران کودکی، اول محیط خانواده ی خود را می شناسد، سپس محیط خویشاوندی در او تاثیر می گذارد، کم کم محیط خانوادگی و خویشاوندی، جای خود را به آموزش و پرورش در مهد کودک و کودکستان می دهد. عمل تربیت در این محیط ها، کاملاً آگاهانه و به طور عمدی جایه گیری شود. این محیط ها متفاوت از کانون خانوادگی هستند.

تعلیمات ابتدایی پس از آموزش قبل از دبستان با چهره ای نمایان تر و سرعتی بیشتر، کودک را برای انطباق با زندگی آماده می سازد. این دوره که با ویژگی خاص خود، هیچ گونه تربیت شغلی را در بر ندارد، در اجتماعی کردن، کودک حایز اهمیت خاصی است. تعلیمات پس از ابتدائی، شناخت و پرورش استعداد های فرد را به عهده می گیرد و او را برای خود و جامعه آماده تربیت می نماید.

توجه به وظیفه ی خطیری آموزشگاه، نقش مسولان و مدیران سازمان های آموزش و پرورش را جلوه گر ساخته و اجازه اظهار نظر می

دهد که وظیفه مدیران در سطوح مختلف موسسات تربیتی در برنامه ریزی ها خلاصه نمی گردد، بلکه نظارت بر صحت اجرا، ارزشیابی، تعدیل و اصلاح آنها، ایجاد محیط مساعد جهت تربیت و تدارک وسایل لازم در رابطه با هدف و غیره، از اهم وظایف آنان به شمار می آید. از این رو ارتباط مدیران مستقیم موسسات تربیتی با مدیران و مسئولان مختلف سازمان کلی تعلیم و تربیت نمی تواند از بحث مدیریت آموزش و پرورش به دور باشد. منظور از مدیران آموزشی کلیه مسئولان و مجریانی هستند که دست اندر کار و ناظر بر صحت اجرای برنامه های تربیتی اجتماع می باشند.

امید است که این تحقیق به نوبه ی خود، واند، در شناخت بیشتر و بهتر مدیریت سازمان های آموزش و پرورش، به یاری، قدمی مثبت باشد.